

Ének: [Jöjj, Királyom \(464. dicséret\)](#)

„Bár felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat!” ([Lukács 19,42](#))

Az Úr Jézus virágvasárnapi bevonulásának ünnepe ez a vasárnap, a húsvét előtti utolsó. Számos jelenet él a fejünkben az ünneppel kapcsolatban: a szamarat kölcsönkérő tanítványok, a felsőruhájukat útra terítő, hozsannázó, pálmaágakat lengető sokaság, a samárháton ülő szelíd és alázatos mennyei Király, aki üdvösséget hoz népe javára. De itt egy jelenet a történetből, melyre ritkábban figyelünk fel: a városhoz közeledő Jézus, az Olajfák hegyének lejtőjén haladva megsiratja a szeme elé táruló Jeruzsálemet. Mit üzen számunkra ez a történet?

Isten Fia az övéihez érkezik: a választott nép tagjaihoz. Abba az országba, abba a közösségbe, melyen Isten számtalan alkalommal mutatta meg szabadító hatalmát. Mégsem ismeri fel őt és az általa hozott üzenetet Jeruzsálem. Jézus idegen marad előttük: ellenség marad, istenkáromlónak tekintik azok, akik Isten hűséges híveinek gondolják magukat. Hiányzik a hit, amely felismeri Jézusban az Isten Fiát, tetteiben Isten hatalmát, a gyógyításokban Isten szabadítását.

Ennek veszélye ugyanúgy fennáll ma is, a kísértés jelen van. A Gonosz szándéka, hogy aki Istenhez tartozik, azt tőle elszakítsa és elpusztítsa, ma is valóság. Ezért minden eszközt be is vet, hogy a békességre vezető utat ne ismerjük fel, hogy szemünk csukva maradjon Isten csodái előtt. Csak másra figyeljünk, ne Istenre: legyen bennünk és körülöttünk háborúság, félelem vagy éppen reménytelenség, bármi, ami beköti szemünket és vakká tesz minket.

Jézus a virágvasárnap történetében ezt a vakságot siratja: a mi vakságunkat is! Ő jól tudja ezt, s látja ennek következményeit is. Látja a pusztulást, a halált, ami a békesség útját nem találó várost eléri. Látja, majd tovább megy az úton... be a városba. Nem visszafordul, lemondva róla; nem legyint, hogy ennek már annyi: hanem életét adja érte. Nem ugyanígy a mi életünkért?! Látja a mi mélységeinket, reménytelen, javíthatatlan személyünket; látja hitetlenségünket, a pusztulásba hajló életünket, mégsem mond le rólunk. Végig járja az utat, keresztül az utolsó vacsorán, az áruláson, a kihallgatáson, megszegyenítésen. Keresztül a kereszt ítéletének szenvedésén és a poklok kínján: az Isten ítélete alatti szenvedésén. Végig járja az utat át a feltámadáson, a megdicsőülésen egészen a mennyig.

Mindezt pedig azért teszi, hogy vakságunkból kiszabadítson: hogy az ő személyén, szabadító tettein keresztül lehetőségünk legyen felismerni a békesség útját, mely az Istennel való közösségre vezet. Ma is könyörög értünk és küldi Szentlelkét, hogy felismerhessük, melyik a jó irány, s azon járhatunk. Az ideai nagyhét, melyen Szabadítónkra nézünk, hadd lehessen a felismerés ideje! Amen.

Imádság: Mennyei Édes Atyám! Szabadító Istenem! Köszönöm, hogy pontosan olyannak látsz, amilyen vagyok; köszönöm, hogy nem kell előtted megjátszanom magam, jobbnak, szebbnek mutatkoznom, mert te magad vagy az igazság: ahogy rám nézel, minden hamisság megsemmisül. Köszönöm, hogy így is szeretsz, hogy felettem is őszinte könnyeket ejtesz, amikor megszorítalak gondolataimmal, tetteimmel, szavaimmal. Köszönöm, hogy ezek ellenére sem mondasz le rólam!

Uram, könyörögve kérek, jöjj ma is közel! Ne hagyd el minket! Légy a betegekkel, egészségügyi dolgozókkal! Ha kedves előtted, fordítsd javunkra a járvány alakulását, könyörülj rajtunk! Kérlek népünkért és a föld minden nemzetéért: add, hogy minél többen felismerhessék Egyszülött Fiadban, Jézusban a békesség útját, hogy együtt indulhassunk azon a te országod irányába.

Kérlek, áldd meg az ünnep napjait, hogy őszinte hit fakadjon a te szabadító munkádat látva minél több szívben – az én szívemben is! Kérlek, add a te békességedet családban, nemzetben ezekben a napokban is! Amen.

Ének: [Úr lesz a Jézus \(398. dicséret\)](#)

HIRDETÉSEK

1. Alkalmaink:

A Zsinati Tanács március 26-i határozata alapján továbbra is szünetelnek a személyes találkozással járó gyülekezeti alkalmak, istentiszteletek.

Az ünnep napjaira szóló Útravalót nagypénteken és húsvét vasárnap szeretnénk eljuttatni minden Testvérünk számára a megszokott formában. Református televíziós istentisztelet nagypénteken 10 órakor lesz a Duna Televízió, húsvétvasárnap 9 órától pedig a Duna World műsorán.

Kérjük a gyülekezet tagjait, hogy otthon, személyes, családi elcsendesedésekben hordozzuk imádságban a betegeket, az orvosokat és mindazokat, akik a járványhelyzetben segítséget szenvednek!

2. Különböző kiadványok, újságok továbbra is megtalálhatók és megvásárolhatók a templomban, melyet ebben az időszakban is nyitva tartunk. Természetesen kérésre el is juttatjuk az érdeklődőknek a kért kiadványokat.

3. Adakozás

Felhívjuk a gyülekezet tagjainak figyelmét az adakozás lehetőségére! Kérjük, hogy ebben az időszakban is juttassák el a gyülekezetnek szánt adományukat banki utalással (57800136-10002326), vagy személyesen a lelkészi hivatalba.

Köszönjük a héten érkezett adományokat: Persely: 3.000 Ft; Egyházfenntartói járulék: 13.000 Ft; Adomány 15.000 Ft. Isten áldása van a jó kedvű adakozón!

Az Úr Jézus legyen életünknek és gyülekezetünknek őriző pásztora!